

**Postanowienie Sądu z dnia 12 kwietnia 2018 r – Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik / EUIPO
(Лидер)**

(Sprawa T-386/17) ⁽¹⁾

**{Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego Лидер —
Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1
lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] —
Skarga prawnie oczywiście bezzasadna}**

(2018/C 190/52)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik GmbH (Bühl, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Lingenfeller)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 28 kwietnia 2017 r. (sprawa R 2066/2016-1) dotyczącą rejestracji oznaczenia graficznego Лидер jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 256 z 7.8.2017.

Skarga wniesiona w dniu 28 lutego 2018 r. – De Esteban Alonso / Komisja

(Sprawa T-138/18)

(2018/C 190/53)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Fernando De Esteban Alonso (Saint-Martin-de-Seignanx, Francja) (przedstawiciel: adwokat C. Huglo)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- nakazanie OLAF-owi pełnego i kompletnego przedstawienia notatki z dnia 19 marca 2003 r. przedłożonej w sprawie Franchet i Byk/Komisja (T-48/05) przed Sądem Unii Europejskiej;
- zasądzenie od Komisji Europejskiej wypłacenia kwoty 1 102 291,68 EUR (milionu stu dwóch tysięcy dwustu dziewięćdziesięciu jeden euro i sześćdziesięciu ośmiu centymów) tytułem naprawienia poniesionej szkody, z zastrzeżeniem możliwości dostosowania, składającej się z następujących elementów:
 - tytułem krzywdy doznanej z racji nieuzyskania wiedzy na temat okoliczności uzasadniających prowadzenie wobec niego śledztwa, kwoty 60 000 EUR;

- tytułem szkody poniesionej z racji bezprawnego, nieuzasadnionego i nieproporcjonalnego działania Komisji Europejskiej, prowadzącej postępowanie bez materialnych podstaw ani dowodów:
 - kwoty 39 293,38 EUR tytułem szkody majątkowej z racji kosztów wynajęcia adwokatów;
 - kwoty 872,74 EUR tytułem szkody majątkowej z racji kosztów przejazdów;
 - kwoty 500 000 EUR tytułem krzywdy z racji niezaprzeczalnego naruszenia reputacji i dobrego imienia;
 - kwoty 500 000 EUR tytułem naprawienia doznanej szkody fizycznej i krzywdy polegającej na pogorszeniu jego stanu zdrowia;
 - kwoty 2 125,56 EUR tytułem naprawienia szkody majątkowej z racji kosztów badania i leczenia.
- Zasądzenie od Komisji Europejskiej kwoty 3 000 EUR tytułem kosztów niepodlegających zwrotowi oraz obciążenie całością kosztów postępowania, z zastrzeżeniem możliwości dostosowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, dotyczący niezgodnego z prawem działania Komisji Europejskiej i dopuszczenia się przez nią poważnego zamierzonego niezgodnego z prawem działania, polegającego na tym, że nie postępowła ona, po pierwsze, zgodnie z zasadą dobrej administracji, po drugie, z obowiązkiem staranności, a po trzecie, z zasadami prawa do obrony, poprzez naruszenie art. 41 i 48 Karty praw podstawowych.

Skarga wniesiona w dniu 5 marca 2018 r. – Braesch i in. / Komisja

(Sprawa T-161/18)

(2018/C 190/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Anthony Braesch (Luksemburg, Luksemburg), Trinity Investments DAC (Dublin, Irlandia), Bybrook Capital Master Fund LP (Wielki Kajman, Kajmany), Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP (Wielki Kajman, Kajmany), Bybrook Capital Badminton Fund LP (Wielki Kajman, Kajmany) (przedstawiciele: M. Siragusa, A. Champsaur, G. Faella, i L. Prosperetti, prawnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (2017) 4690 final z dnia 4 lipca 2017 r. ⁽¹⁾ w sprawie SA. 47677 (2017/N);
- alternatywnie, stwierdzenie nieważności wspomnianej decyzji w zakresie, w jakim dotyczy ona instrumentów FRESH ⁽²⁾;
- nakazanie Komisji zapłaty kosztów prawnych i innych kosztów poniesionych w niniejszej sprawie;
- podjęcie innych środków, jakie Sąd uzna za stosowane, w tym środków organizacji postępowania na podstawie art. 89 § 3 lub środków dochodzenia na podstawie art. 91 § 1 lit. b) regulaminu postępowania przed Sądem.